

Nr 759

Av herrar **Ernulf och Ahlmark**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 27, med förslag till ändringar i regeringsformen, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 964 i Andra kammaren)

I förslaget till ny riksdagsordning § 2 i proposition nr 27 står det: "Riksdagens vårsession avslutas senast den 31 maj; dock må riksdagen, om synnerliga skäl föreligga, efter hörande av den i 50 § omnämnda talmanskonferensen, besluta att sessionen skall pågå längst till och med den 15 juni."

Det betyder alltså att vårsessionen, som nu måste avslutas i maj, i framtiden skulle kunna uppskjutas till den 15 juni utan att det påverkar möjligheterna att hålla höstsession. Vi är av flera skäl tveksamma till den förändringen.

Det mesta talar nämligen för att denna förlängning på två veckor av vårsessionen lätt kan minska ambitionen att bedriva riksdagsarbetet så att det är klart med utgången av maj. Propositionernas avlämnande och utskottsarbetet kan komma att förskjutas i tiden genom att man vet att vårsessionen kan förlängas till den 15 juni. Det finns skäl att tro att den främsta konsekvensen blir att riksdagsspurten, som nu infaller de sista veckorna i maj, i framtiden i stället kommer att präglade de första veckorna i juni.

Men beslut om förlängning kommer troligen inte att kunna fattas förrän sessionen närmar sig sitt slut och man får en överblick av arbetsbelastningen. Det förefaller realistiskt att tro att talmanskonferensen i april (kanske t. o. m. i maj) beslutar avsluta sessionen i mitten av juni i stället för i slutet av maj. Detta kommer att skapa stora svårigheter för riksdagsledamöternas och partiernas planering och arbete. Ingen riksdagsman kan planera in andra verksamheter, t. ex. studieresor av olika slag, under första hälften av juni. De politiska partierna får svårt att, som i dag, förlägga sina partikongresser till denna tid. Vi anser att denna osäkerhet om vårsessionens avslutande är svårt att förena med en god arbetsplanering från politikernas och partiernas sida.

Det finns visserligen starka skäl för att riksdagens arbete i en enkammare med 350 ledamöter kan behöva förlängas i jämförelse med dagens läge. Den synpunkten tillgodoses i resten av RO § 2. I dag får höstsessio-

nen starta tidigast den 15 oktober. I förslaget till ny författning skulle den få inleda sitt arbete tidigast 1 oktober. Denna dag skulle naturligtvis kunna tidigareläggas ytterligare ett par veckor om det finns behov av en förlängning av riksdagsåret. Det vore bättre än att låta riksdagsmännen och partierna sväva i ovisshet om när vårsessionen slutar.

Mot bakgrunden av motiveringen ovan yrkar vi,

att riksdagen avslår förslaget i riksdagsordningen § 2
att ge rätt för riksdagen att utsträcka sitt arbete till den
15 juni utan att höstsessionen inställs.

Stockholm den 27 februari 1968

Gudmund Ernulf (fp)

Per Ahlmark (fp)
